

Izrael v časoch Pána Ježiša boli pod rímskou nadvládou. Rímsky cisár určil ako správcu a sudcu nad Judeou Piláta z Pontu. Piláta som skôr vnímal ako nerozhodného a nespravodlivého sudcu s procesu s Pánom Ježišom. Pri tejto udalosti sa však ukazuje ako krutý vládár a despota. Ľudia čo prišli na púť z Galilei, aby obetovali v chráme, boli povraždení jeho vojakmi. Prečo im to Pilát urobil? Čo zlého urobili tí ľudia, že ich takto zmasakrovali? Nevieme.

Podobne otázky vyvstávali pri zrútení veže v Siloe, ktorú stavali ako súčasť opevnenia Jeruzalema. Bola to tragédia pri ktorej zahynulo 18 ľudí. Kto zlyhal pri stavbe veže v Siloe? Bolo to zlyhanie ľudského faktora? Projektant, statik, či realizátori projektu, stavbári? Nevieme, ale môžeme vidieť ako to dopadlo, či skôr spadlo. Rovnako môžeme vidieť ako Pilát profesne zlyhal pri rozsudku nad Pánom Ježišom. Stali sa tieto udalosti iba pre zlyhanie ľudí? Prečo k nim vôbec došlo? Prečo toľko ľudského utrpenia?

Dnes sa zvykne hovoriť: Bolo im to súdené, bol to ich osud. Stúpenci východných náboženstiev by možno povedali: dostihla ich karma. Inými slovami: Asi urobili niečo zlé a preto sa im to stalo. A možno si podobne hovorili aj okolostojaci Pána Ježiša. Prečo sa to prihodilo práve im a nie nám? Boli to hriešnici, urobili niečo o čom sa nevedelo a teraz ich postihol spravodlivý trest. Ešte že sa to nestalo nám. Sme lepší ako oni, keď sa to stalo im, nie nám.

Keď človek zažije utrpenie, obviňujúce otázky typu „prečo“ zostávajú väčšinou nezodpovedané (nezodpovedateľné) a bolestivé. Pán Ježiš okolostojacim nedáva vysvetlenie, prečo to dobrý Boh dopustil, prečo sa to stalo. Naopak smeruje ich nezodpovedané prečo, ich pohľad, na nich samých. Na prehodnotenie vlastného života. Ak nebudete činiť pokánie zahyniete rovnako! To bola odvaha! Bolo to drzé. Z čoho mali činiť pokánie Abrahámové deti? Pokánie majú konať hriešnici, kolaboranti spolupracujúci s okupantami Rimanmi, zdierači a prostitútky, nie my, tvoji poslucháči. Aké zahynutie, keď patríme ku Izraelu a dodržiavame nariadenia zákona. Prečo potom pokánie?

Pretože pred Bohom nikto nie je spravodlivý, nie je ani jeden bez hriechu. A odplata za hriech je smrť. Čo dobré viem vyprodukovať sám zo seba? Každý hreší, iba druh a intenzita hriechu je rozdielna. V čom som bez Pána Ježiša lepší od iného? Ako si môžem dovoliť odsúdiť, hnevať sa na niekoho?

Potrebuje kresťanov volať ku pokániu? Nie je to odvážne a drzé? Nie je to pre hriešnikov? Veď, keď som pokrstený, v nedeľu na bohoslužbe, som snáď na „poriadku.“ Čo ešte chcete viac? Čo sa staráte, čo robím? Mám slobodu. To je moja vec. A čo robia iní?

Ak sa porovnávame s inými, a nie s Kristom, ak sa odvolávame na svoju slobodu, aby sme ospravedlnili skutky tela, nepotrebuje sa volať ku pokániu z mŕtvych skutkov? Ak ovocie tvojho života je: smilstvo (aj myšlienky), opilstvo (aj skryté), hýrenie (plytvanie prostriedkami, keď sa brat, sestra má núdzu), modlárstvo (telo v službe závislosti, uctievanie sveta), čarodejníctvo (manipulácia, mágia), zahynieš ako tí Galilejci. Navyše bez možnosti účasti na nebeskom kráľovstve (Gal 5,19-21).. Ak nebudeš robiť pokánie...

Čo je to pokánie? Smutná tvár? Správny rečový prejav? Prejavy pokánia a pokory vyzerajú navonok veľmi dobre. Vedeli to i farizeji. Ibaže človek pozerá na to, čo má pred očami, ale Boh vidí do srdca. Neobstoja pred Ním tí, ktorí pokánie hrajú, či iba predvádzajú duchovnú pokoru. Čo je u ľudí vznešené je ohavnosťou u Boha. Aký je teda prejav skutočného pokánia?

Pripomeňme si akými slovami Ján Krstiteľ volal na púšti ku pokániu? (Lk 3,8): Prinášajte ovocie hodné pokánia a nepokúšajte si nahovárať sme Abrahámové deti... Sekera je už priložená na koreň stromov. A tak každý strom, čo neprináša dobré ovocie, vytnú a hodia na oheň. Prejav naozajstného pokánia je prinášanie dobrého ovocia. Ten, kto neprináša dobré ovocie, neurobil pokánie. Ten neľutuje čo robí a ešte stále neskoncoval so svojimi hriechmi.

Na vysvetlenie ako má vyzeráť pokánie pripája Pán Ježiš podobenstvo s figovníkom. Celé 3 roky nerodil. Dost', stačilo. Jeho nastavený čas skončil. Treba ho vytnúť. Ale vinohradník prosí, počkaj ešte rok. Dajme mu nadčas. Čas navyše nad prijatú milosť. Figovník neprinášal ovocie po 3 roky. Bol to dlhý čas. Majiteľ sa nad ním zmlieval, vyčkával. Aj u nás mala platiť (možno platí) právna zásada 3x a dost'. Ten figovník vyčerpал svoj čas 3 rokov, svoju príležitosť doniesť svoje ovocie. Ale vinohradník ešte prosí. Ten strom rovnako symbolizuje Izrael ako Boží národ, ako aj Cirkev Kristovu. Máme odvahu povedať, že my sme deti Božie a ako stromy máme pekné listy? Stačí, že sme pekne poobliekaní a pekne tu spolu sedíme? Už nepotrebujeme prinášať ovocie?

Máme doma broskyňu, pekný strom. Ostrihal som ju minulý rok, pohnojil som ju, a očakával dobrú úrodu. Ale nezarodila ani tento rok dobre. Plno listov a 3 malé plody ako slivky a ešte k tomu kyslasté. Chcel som ju preto vytnúť. Mamina broskyňa je úplne iná, strom nie je taký pekný, ale to preto, lebo je obťažný ovocím. Ale tie broskyne stoja za to. Sú veľké, šťavnaté, sladké. Viem prečo je to tak. Z nášho stromu nechcel vypučať štep, ale ratolesti stále vyháňal iba podpník. Nemôžem čakať dobré ovocie z nešťachteneho stromu. Treba ju vyrezať alebo zaštepíť do nej nový štep, zo šľachtenej broskyne. Prečo o tom príklade hovorím?

Kresťania sú štepom Kristovým. Nie je dôvod, aby kristovec (kresťan) neprinášal chutné, veľké, šťavnaté ovocie a mnoho. A napriek tomu nesieme skryté zlé ovocie (skutkov tela): závisť, hnev, zvady či rozbroje. Súhlasíte so mnou? Nepriznanie, alebo samo ospravedlňovanie skutkov tela, je cesta záhuby, cesta do pekla. Chceme dobrovoľne zahynúť, bez možnosti účasti na nebeskom kráľovstve? Figovník dostal ešte jednu šancu, keď sa vinohradník, záhradník za neho prihovril. Ešte ho okopem, pohnojím. Ak ani potom nezarodí, potom ho už vytni. Nech zbytočne nevyčerpáva zem a netieni iným.

Dnes sa za Teba Pán Ježiš, ten nebeský záhradník prihovára, chce Ti dať ešte príležitosť. Príležitosť, aby si nemusel zahynúť. Počujte tú dobrú správu: ešte je šanca, iné možno nemusia prísť. Nestačí tu sedieť, súhlasiť so mnou, či vyzeráť nábožne. Dnes Ťa Boh volá odvrátiť od svojich hriechov. Odlož svoje „úspešné ja“, svoje moralizovanie, zákonníctvo, pýchu, porovnávanie sa inými. Dnes si ešte dostal príležitosť byť okopaný a obživený Božím Duchom. Založ svoju spravodlivosť na Pánovi Ježišovi. Konaj pokánie a začni donášať dobré ovocie, Ježišového dokonalého charakteru. To je ozajstný výsledok pokánia, premena starého „ja“ na Pána Ježiša .

Modlíme sa, aby sa dnes tešilo nebo. Lebo práve to sa v nebi deje, keď hriešnik vyznáva svoje hriechy a koná pokánie. Vtedy je tam väčšia radosť, ako radosť nad 99 spravodlivými, ktorí pokánie „nepotrebujú“. Nech nám Duch Svätý ukáže všetko, čo a prečo robíme, nech nám odhalí skryté motívy. Dnes je príležitosť priznať svoje hriechy pred Ním. Je tu možnosť zložiť svoje závislosti, modly a zlyhania pred Pána Ježiša Krista, pred Jeho kríž. Si mu cenný, zaplatil za Teba svojim životom, miluje Ťa. Preto Ti dáva ešte šancu a chce Ťa oslobodiť pre večný život v radosť. Ako sa rozhodneš?